

ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΓΑΒΒΑΤΩΝ
ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ ΔΕΚΤΑΙ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΟΔΦΕΤΑΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΔΡ. 10.
ΑΔΑΦΟΔΑΦΗ ΦΡ. 10.

Ὁ Γιάννης κι' ὁ Μαρῆς,
μελοῦνε κι' ἀπορεῖς.

Μ. — Τούς κληδώνους μωρὲ Γιάννη
νά μου βίξεις καρτερῶ·
ἔφερα καὶ τὴ λεκάνη
μὲ τ' ἀμίλητο νερὸ,
πούν τοῦ σατανᾶ ζουμὶ
ἀπὸ μαγεμένη βρύση,
κι' ἔφερα καὶ τὴ μαμῆ
γιὰ νὰ μᾶς τοὺς ἐξηγήση.

Λύς' τὴ γλῶσσα σου βρὲ Γιάννη,
ρίμνες τυχερῆς νὰ πῆς,
πού τις θέλει τὸ φουστάνι
τῆς ψηλῆς περιωπῆς,
κι' ὄλες ἢ φτωχοκοπέλες
πού παθάνουν στὴ δουλειᾶ,
γιὰ νὰ βάνουνε κορδέλες
στὰ σγουρά τους τὰ μαλλιά.

Βούτα στὸ νερὸ τὸ χέρι,
βγάνε ρίμνες τυχερῆς
ναῦσον σύντροφο καὶ τέτοι
ἢ ἀνυπανδρῆς κυρῆς,

λέγε τύχες, λέγε μοῖρες
μὲ ρυθμὸ ἐλεύτερο,
παρηγόρησε τίς χῆρες
πού γυρεύουν δεύτερο.

Λέγε μοῖρες καὶ κουβέντες
νάχουν χάρι μαγικιά,
καλοκάρδισε λεβέντες
π' ὄνειρεύονται πρεικιά·
λέγε ὅσες σοῦ κατέβουν
στὸ κεφάλι μαριολιές,
στοὺς ἀνθρώπους πού πιστεύουν
μαγεμένες ἀλαλιές!

Γ. — Τὰ τραγεῦδια τ' ἄκακα, παιγνιδίστρας μούσης,
τάκαμα καὶ τὰ ρίζα κι' ἔλα νὰν τ' ἀκούσης.
Ὁμορφά καὶ ἄσχημα, τάκαμα σαλάτα,
ἢ τρελλή τὰ ψάρεψε τοῦ μυαλοῦ μου τράτα.
Μέσα τους δὲν ἔχουνε πάθος καὶ κακία
γιὰ νὰ μᾶς γυρεύουνε πλημμελοδικεῖα·
εὔτε θὰ κεντήσουνε
σιχαμένα πράματα,
γιὰ νὰ μᾶς ζυλίσουνε
τώρα στὰ γεράματα!

Ἄχολες ἢ ρίμνες μου, δὲν ἀφήνουν πόνου
μὲ φτερο ἀνάλαφο γαργαλάνε μόνου.
Μούσα κρυφογέλαστη, μὲ χαρὰ θὰ ψάλλῃ,
τοὺς γλυκεῖς τοὺς ἔρωτες καὶ τ' ἀφράτα κάλλη.

Ἄλλως γὰρ, τί νὰ γράψωμιν καὶ ἄλλες καὶ οὐργίες τρέλλες
εἰς ἐποχὴν πού στὰς ὄσου, ἐγράφησαν, ταμπέλες,

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ
ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ
ΑΔ. ΣΥ. ΥΠ. Φ2.0040

και μέσα στα γραψίματα
και μες τ' άνδραγαθήματα
εγράψαν κι' ένα διάλογο, όξ' από δω κι' αλάργα
τό διάλογο τό Μέτελα πώπούλησε τήν Πάργα!

Και μέσα σ'αυς πολύ σοφάς
των άγιων επιγραφάς,
« τής προκυμαίας ή όδός » τι να σημαίνει άρα ;
Βίβλια πρὸς επίσκεψιν σώκάμαμε κουμπάρα!

Και συμφώνως με τό πνεύμα τής επιγραφής αυτης,
λέμε σ' όποιον μ'αυς γυρεύει να γραφτή συνδρομητής,
πως θα βρη σεσαθρωμένη και πολύ γεγηρακυϊαν
στην όδον τής προκυμαίας του σηπητιου μας τήν εικίαν!

Μωρέ τύχη που την έχω
συφορά και βάσανά μου!
"Ο,τι σκένομαι κι' απέχω
έρχεται στη γειτονιά μου!
"Ολ' ή βρώμα του λιμένος, είναι μες τή μύτη μου!
κι' ή όδός τής προκυμαίας, έλαχε στο σπητι μου!

Πι επιγραφών πληθώρα
στην άπεραντη μας χώρα!
Κι' άφου μ' όνόματα πολλά και ήμερομηνίας,
εγένισαν τής πόλεως άπάσας τας γωνίας
εχάθηκε να γράψουνε σ' ένα στενό του φόρου
« όδός έννάτης του Μαγιστ' άγιου Χριστοφόρου; »

Να καταλάβω δεν μπορώ τό γούστο και τις φρόνησες
για τις όνομασίες
που τό σκακι τό στενό πουν ή χρυσές γειτονισσες
και γίνονται νυχθημερόν μεγάλες εργασιές,
νεανικής παραφοράς και τέρψεως χρησημου,
όδον τήν όνομάσανε άγιου Γερατίμου!

Να προσέχης διαβάτα
να μη χάνεσαι στη στρατα
κι' αν γυρεύης λόγου χάριν του παππα Χοϊδα τό σπητι
θα τραβάς στην Ένετία και θα βγαίνης στη Μαρδίτη,
κι' ή όδός του Θεολόγου του Ηλία του Μηνιάτου,
είν' ό κήπος Χαριτάτου κι' ό μετζάος του Τουλιάτου.

Μ. — Μωρέ λέγε τους κληδόνους κι' άσε τας επιγραφάς·
μη γυρεύης μ' αναγούλες τήν ήμέρα να μευ φας!

Γ. — Πούθε θέλεις ν' άρχινήσω;

Μ. — "Ολους λέγε τους γραμμη,
κι' όσου δεν καταλαβαίνω θα ρωτάω τή μαμή.

Γ. — Καλός είν' ό καλόγηρος να ναι καινοβιάρχης,
μ' άκόμα πιο καλλίτερος αν γένη και νεμάρχης.

Τό δήμαρχο που σώλαχε εύλόγει συμπολίτα,
π' όλα τά δέντρα τά στραβά τώρα τά βλέπεις ντρίτα.

'Επιθυμούσα κι' ήθελα ή μέρα να ναι χρόνος
για νανε πάντα βουλευτής ό Μίμης ό Σβορώνος.

Δεν είχαμ' άδικο παιδιά πώτρέχαμ' άνω κάτω
για να ύποστηρίξουμε τον Πίπη τό Λευκάτο.

'Η Μέκα είχε σίγουρα πολλά να εκτελέση
άλλά μ' αυτην τή συφορά
εμείναμε με τή χαρά
και μόλις επιτύχαμε του Καμπανου τή θέση.

'Ο "Αγουστος επλάκωσε κι' ώρίμασ' ή σταφίδα
άλλά για παρακράτηση καμμιά φωνή δεν είδα.

Στέκω και συλλογίζομαι σαν τι τραγουδι ναύρω,
να τραγουδήσω τ' όμορφο τό ντεκολτε τό μαύρο,
που σαν Μαγιστ' τριαντάφυλλο, σεμνό χαριτωμένο,
μες τή δαντέλα φαίνεται τό σπηθος τό κρυμμένο.

'Αμύδαλα τά μάτια σου, τά μάγουλά σου μήλα,
και τό κορμίσου στρογγυλό σαν παλαιά τορπίλα.

Πώς λιχουδεύω ν' άκλουθώ τας κοιμηθ' κυρίας!
'Αλλά δεν είμαι μάχιμος! Είμαι τής εφεδρείας!

'Αρχίνησε τό σώμα σου πολύ να νοστιμίζη
άξια μοδίστα θαύρηκες και στο παραγιμιζι.

Καλησπερίζω δυό ψυχές, μάνα και θυγατέρα
όπου κανένα μυστικό δεν λένε του πατέρα.

Είσαι κοντός και παχουλός και στρογγυλός σαν μπάλα
για να γυρίξης εύκολα κάθε μεγάλη σάλα.

'Ο κόκορος άφ' τήν αυλή τήν κότα καμαρώνει
που τής λαλει φραντσέζικα και βγαίνει στο μπαλκόνι.

Περδικοπερβατουσα μου και χαμηλεβλεπουσα,
καύμευς αφήνεις όπου π'αυς
που τίποτα δεν άγαπάς
παρά μονάχα λούσα.

Τα βόδα τά τριαντάφυλλα τής άνοιξης τά κάλλη,
τά βλέπω στο καπέλο σου σε πλησμονή μεγάλη.

Τους θρίαμβους μου τους τόσους και στα τρία τους όφείλω,
δηλαδή, στο λαιμοδέτη, στο μουστάκι και στο σκύλο.

'Αγέραστη βασίλισσα στη χάρη και στο γούστο,
ήθελα φύλλος να μουναι να τρέχω μες τό μπούστο.

'Εφύλασε τά μούτρα σου, ό ήλιος να μην ταύρη,
κι' άφ' τήν ίνδιάνα του Παννα εγίνηκες πιο μαύρη.

'Οσάκις σ' άπα-ν τ'ω
αφρόπλαστο κορ-μ ι
μευ φεύγουνε κρυ-φ ά
ει άναστεναγμοί.
Μά - σ ύ - τό παρα-σ ό λ
βαστένεις χαμη-λά
και κρύβεις τή μορφή
να μη με σκανδαλά!

'Η συλλογή άδυνατεί και τρώει κάθε σώμα
λιγνός αν είσαι γένεσαι λιγνότερος άκόμα.

Πυξίδες είν' τά μάτια σου και φλόκος ή ποδιά σου,
καράβι δίχως άγκορα ή εύκολη καρδιά σου.

Τής νηότης έχεις εύωδιά,
μάτια σπινθηροβολα,
άλλά και χιόνι στην καρδιά
που στο μακραίνει όλα.

'Ακούστε το κυράδες,
κοπέλες και χηράδες,
ό Βαλδασέρας έλαβε μεδέρνο κοκκιναδι
που γίνονται τριαντάφυλλα κι' ή μεύμεζες άφ' τόν άδη.

'Ο έξυπνος υπάλληλος, όταν φυσούν γρινιόλες,
τό κουμπολί παιζωντας τις άποφεύγει όλες.

Μισεύει και σ' αφήνει για και μένεις στην όρφάνια,
με δέμα ταχυδρομικό θα λαβης τά στεφάνια.

Τα βούχα σου κατάμαυρα, τά μάτια σου γαλάζια,
λίγα πολύ τά λόγια σου, άλλά πολλά τά νάζια.

Δασκάλα μάθε τά παιδιά, τό γάλα, σύκα βόδα,
και κάνετους και ντεκολτε για να ναι με τή μόδα.

Ρωτώ και λέω κ έ σ κ έ σα πουν άρνούθω ντυμένη,
και μούπαν, είναι μά μιν ε ό ν πουλύ χαριτωμένη.

'Εχεις σαν πέφτης στο λουτρό, Σειρήνος θεωρεία,
άλλά και μένεις διαρκώς μες' του λουτρού τά κρύα.

'Αν έβανα στη σκούδα μου καπέλο και φουστάνι
κι' έσω πελάκι φιστικι
να περπατή στη μουσική,
φιγούρα πουθε κανει!

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

'Απάντησα ψηλό παιδι, και μούπε τό καυμένο
μην ξέρης καμμιάν όμορφη να θέλη έρωμένο;

Τέτοια μεγάλη όμορφιά, αν είχε και τ' αλάτι,
δεν θα χωρούσε τους κουρλούς τ' άγιου τό παλάτι.

Γιούλιο μου μικρό κι' άφράτο
και γλυκό σα μαντελάτο,
θα διαβή τό καλοκαιρι και θα μείνω με καύμο,
που θα κλείσης να μη βλέπω τίν ώραίο σου λαιμό.

'Η ψυχή σου εμπνευσμένη και γεμάτη μουσική,
τό καπέλο σου μεγάλο κι' ή μανίκα σου σακκί.

'Ωραία και ως σύζυγος ως ήτουνε και κόρη,
ή έμορφιά σου στερεά σαν άγγλικό παπόρι.

Ποτέ δεν ήβρα ναργιλέ στο κάτω καφφενείο
πάντα τους έχουν άγκαζέ από τό τελωνείο!

Είναι καλός και πάρτονε κι' άς παππαδολογιέται
θα μάθης τόν κανόνα του και δεν θα σε βαριέται.

Πάντα διαπρέπει πρώτος εν συρμαίς,
των 'Αντικυθήρων ό χα λ κ ο υ ς 'Ερμής.

'Οταν ό περονόσπορος πατήση τά σαράντα,
όσο και να βραντίζεσαι έτσι θα μένης πάντα.

Συνήθησα να σ'αυς θωρώ παρέα με μεγάλες
κι' όταν σ'αυς βλέπω μόνες σας θαρρώ πως είσθε άλλες!

Φιλόσοφε που έννοιεις να παντρευτής με τέρι
που σαν έσε τόν "Ομηρο στα δάχτυλα να ξέρη,
γυναίκα τέτοια δεν θα βρης, κι' αν θελης να ξεγνωμάσης,
τόν Παναγή τή Βεργωτή να π'αυς ν' άρρεθωνιάσης.

Σε βλέπω που γλυκοκυτάς κάποιον από τά ξένα
μη θαν του κάμης κι' εκείνου ό,τι έλαμες κι' έμένα;

'Οταν πηγαίνεις στο λουτρό, έτυχε να προσέξω
πως πάντα τό σω σί βι ο σ' άκελουθεί άπ' έξω.

'Αδίκως τ'αυχεις δήμαρχε τό φως προστιμημένο
δεν φταίει τό καυμένο!

Τό λεχτρικό τό κάνουμε κι' άχνίζει όλο ένα,
κάτι ματάκια όμορφα πουρθαν από τά ξένα.

— λ x x x x —

Τήν προσεχή Κυριακήν τελεσθήσονται εν Περαιάταις οι
γάμοι του εν 'Οδησσώ διαμένοντος κ. Μιχαήλ Μαγουλά μετά
της δεσποινίδος Ευφροσύνης 'Αρσένη ιερέως Μιχαήλ. Ευχόμεθα
βίον εύτυχῆ.

Λόγος κατηχητικῆς
καὶ πολὺ συμφορητικῆς.

Ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, ἐλήλυθεν ἡ ὥρα
νὰ βάλω τὴ βαλίχλια μου στῆ: Πύλαρος τὴν πύρα.
Ἡ τῶν καυμάτων ἐποχὴ ἀφόρητος ἐπέστη
κι' ἀστεῖα τὸ κεφάλι μου δὲν κάνει μὲ τὴ ζέστη.

Ἀγαπητοὶ συνδρομηταί,
εἶναι γνωστὸν σας ἦδη,
πῶς δὲν παρέλειψα ποτὲ
τὸ θερινὸ ταξεῖδι.

κι' ἴσως νὰ παρεξηγηθῶ καὶ ζήτημα νὰ γείνω
ἐὰν πιστὸς καὶ συνεπὴς στὰ ἔθιμα δὲν μείνω.

Μεμφιμερίαν κατ' ἐμοῦ μὴν ἔχετε καμμία
σεῖς εἰ διακρινόμενοι ἐπὶ μακροθυμία,
μεγάλα γὰρ τὰ καύματα καὶ ἀπαιτεῖται σφόδρα,
κι' ἀκόμα μεγαλείτερος τῶν συνδρομῶν ὁ λόγος.

Ἡὰ ἐξοδα τοῦ ταξιδιῶ καθόλου δὲν λυπάμαι,
καθ' ὅσον δὲν πληρώνουμε μ' ὅ,τι παύρι πᾶμε
γενναῖα τῆς πατρίδος μας παντοῦ ὑπάρχουν πλοῖα
καὶ χάριν πατριωτισμοῦ μᾶς γίνετ' εὐκολία.

Περσότερα, δὲν ἔχετε ἀνάγκην νὰ σᾶς εἶπω
ἀπάνου κάτω ξέρετε πόσες ἡμέρες λείπω
καὶ πῶς θὰ διατρέξωμεν τὸ νέον στάδιόν μας
καὶ τίς ὁ κύριος σκοπὸς τῶν περιοδειῶν μας.

Δυναμίει τοῦ συντάγματος περὶ ἐλευθερίας
καὶ δωρεὰν λαμβάνοντες τὸ φύλλον τῆς πορείας,
κι' ὑπ' ὄψιν ἔχοντες αὐτὴν τὴν ἐντοπίαν πληξίν,
κηρύσσομεν ὡς πάντοτε τῶν στίχων μας τὴν λῆξιν,
καὶ χαίρετίζοντες ὑμᾶς ἐκ βάθους τῆς καρδίας,
ἐκ νέου ἀφιπτάμεθα πρὸς νέας ἐσσεῖας.

— x x x x —

ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΙΣ

Τὸ κολοκύθι τὸ πολὺ, τὸ οὔκο καὶ τ' ἀγγεῦρι,
ἔκαμε μιὰν ἐνέργειαν ἐφέτο στὸ Ληξοῦρι
ὅπου κανένας ἄνθρωπος ποτὲ δὲν τὴ θυμᾶται.
Ἀφ' τὴν εὐκαιριότητα κανένας δὲν κοιμᾶται!
παπάδες, ἄρκοντες παιδιὰ, φτωχονοικοκυραῖοι,
ἀρσενικὴ καὶ θηλυκοὶ κι' ὅλος ὁ κόσμος, βέει!
Ποτὲ δὲν ἐσυλῆθηκε τὸ ξαφνικὸ ἐτόυτο
δὲν ἔκεινε σὲ σπετσαρῶ οὔτε κλωνί μπισμοῦτο!
Μὰ γενικὴ διάρροια τὸν τόπο μας κατέχει
κι' ἀπ' ὅ,τι σπῆτι νὰ διαβῆς σοῦ φαίνεται πῶς βρέχει.

Ο Κόκορος.

Εὐχαρίστως ἀναγράφομεν ὅτι ὁ συμπολίτης ἡμῶν
κ. Παναγῆς Χ. Μικρῆς τέως ὑποδιευθυντῆς τοῦ ἐν
Χανίοις ὑποκαταστήματος τῆς Ἀθηναϊκῆς Τραπε-
ζης, προεβιβάσθη εἰς διευθυντὴν τοῦ ἐν Καλόμαϊς
τοιούτου, ἐκτιμηθεὶς ἐπὶ δραστηριότητι καὶ ἐντιμῶ-
τητι χαρακτήρος. Τὸν συγχαίρομεθα ὀλοψύχως.

Ἐσεῖς ποῦ ταξιδεύετε σὲ Πόλη καὶ Βλαχία
καὶ στὸ ταξεῖδι θέλετε νὰ βρῆτε ἥσυχία
καὶ τόπους νὰ ξαπλώνεστε τοῦ μακροῦ καὶ τοῦ πλάτου
μονάχα μὲ τ' ἀτμόπλοια Δεστούνη-Γιανουλάτου
πρέπει νὰ ταξιδεύετε, ποῦ τρέχουν σὰ δελφίνια,
καὶ χάριν πατριωτισμοῦ καὶ χάριν ποῦνε φτήνια.

Ὅλα τὰ ὠραιώτερα τῆς ἐποχῆς κασμῆρια,
τὰ καπριτσιόζα, τὰ λινὰ, τὰ χρώματα τὰ μύρια,
στοῦ Ματαράγκα τρέχετε νὰ βρῆτε σ' ἀφθονίαν
νὰ ράβετε τὰ ροῦχα σας μ' ἐφαρμογὴν σπανίαν.
Μ' ἂν θέλετε καὶ φορεσιῆς μ' εἴκοσι μόνον φράγκα,
ἀπὸ κασμῆρια τέλεια
βαμμένες στὴν ἐντέλεια,
καὶ τοῦτο κατορθώνεται διὰ τοῦ Ματαράγκα.

ΚΟΥΡΟΥΚΑΗ τὰ ἐξοίρετα καὶ φίνα σιγαρέττα,
φτιασμένα μ' ἐπιστόμιο καὶ μὲ φελὸ καὶ σκέτα.
Κουρούκλη τὰ ξανθὰ καπνὰ τῆς Ξάνθης τὰ περίφημα,
τῶν καπνιστῶν ἐντῤύφημα,
τὰ κατακυριεύσαντα Ληξοῦρι κι' Ἀργοστόλι,
αὐτὰ νὰ προτιμῆσετε ὡς πατριῶτες ὅλοι.

Γιατὶ νὰ ταξιδεύετε ἀδίκως στὸ Λουτράκι;
Νὰ τοῦ τὸ λέτε μοναχὰ τοῦ Χρήστου τοῦ Κανάκη
ποῦ μ' ὅλα τὰ ἀτμόπλοια νερό! ἐκεῖθε φέρνει
κι' αὐτὸς αὐτὸ αὐτοστιμεί στὸ σπῆτι σας τὸ στέρνει

ΙΟΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ LIMITED

ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ

Εἰδοποιοῦνται οἱ ἐνδιαφερόμενοι ὅτι παρὰ τῆς
Ἰονικῆς Τραπεζῆς Λίμητες, προκηρύσσεται διαγωνι-
σμὸς πρὸς πρόσληψιν ὑπαλλήλων διὰ τὰ διάφορα
αὐτῆς Καταστήματα

Ὁ διαγωνισμὸς θέλει λάβη χώραν καὶ εἰς τὸ ἐν-
ταῦθα Ὑποκατάστημα τὴν 17ην προσεχοῦς Ἰουλίου
ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 9—12 π. μ.

Οἱ διαγωνισθησόμενοι δέον νὰ μὴ ὑπερβαίνωσι τὸ
24ον τῆς ἡλικίας των.

Διὰ πλείονας πληροφορίας ἀπευθυνθήτωσαν εἰς
τὴν Διεύθυνσιν τοῦ ἐνταῦθα Ὑποκαταστήματος τῆς
Ἰονικῆς Τραπεζῆς.

(Ἐκ τοῦ Γραφείου τῆς Τραπεζῆς.)

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΚΡΙΣ ΚΕΜΠΡΚΟΓΓΡΕΒΙΑΝΟΥΒΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ